

29/5/1982

EL LLENGUATGE

Cobrir

Com ja sabem, l'extensió dels significats de les paraules tendeix a ampliar-se contínuament, encara que també n'hi ha en què és més aviat apreciable una reducció. En el cas concret de certs verbs, els que expressen idees més elementals, podem dir que han anat augmentant constantment, a través del temps, els seus significats i els seus casos d'aplicació. Només cal veure l'espai que qualsevol diccionari una mica complet dedica a verbs com és ara *donar, passar, posar, agafar, veure*, etc., per a adonar-se dels múltiples casos en què poden usar-se aquests verbs, molts més, segurament, dels que sospitaria qualsevol parlant que no s'hagués plantejat mai aquesta qüestió, o dels que diria si hom li preguntava de sobte quins significats atribuïa a algun d'aquests verbs.

Aquest fenomen forma part de la dinàmica de la llengua, és una manifestació de la seva capacitat per a adaptar-se a la creació de noves idees, per a expressar o designar els nous aspectes, concrets o abstractes, d'una realitat sempre canviant, i no semblaria, per tant, gens enraonat de no voler-lo admetre com a vàlid i de no acceptar-ne els resultats. Però també sembla licit que hom actüi amb molta cautela i una gran reserva, i que intenti de destriar allò que ens apareix realment com el resultat d'una dinàmica pròpia de la llengua, que obeeix especialment a tot un joc d'analogies lògiques, d'allò altre que és el producte d'influències estranyes o bé d'una tendència mimètica desfermada.

Aquestes consideracions són a propòsit de l'ús abusiu que avui es fa del verb *cobrir*, al qual els diccionaris atribueixen ja, anàlogament als que hem esmentat, una significació variada, que el fa sinònim, segons els casos, de verbs com *protegir, amagar, dissimular, compensar, igualar, resguardar, ocultar*, etc. Però la fraseologia actual que origina aquest verb no únicament supera amb escreix aquesta àmplia significació sinó que constitueix un abús declarat: *cobrir una informació, una etapa, un propòsit, un projecte, una missió, un objectiu, un viatge, un trajecte*, etc. Potser es pot justificar alguna d'aquestes frases en virtut de l'analogia a què ens referiem —com *cobrir una informació*, és adir, garantir-la o assegurar-la, però sens dubte caldria considerar, abans de recórrer a *cobrir*, si d'altres verbs com *acomplir, complir, realitzar, dur a terme, recórrer*, etc., no hi resultarien més adequats.

Albert Jané